

16-bitowy port I²C

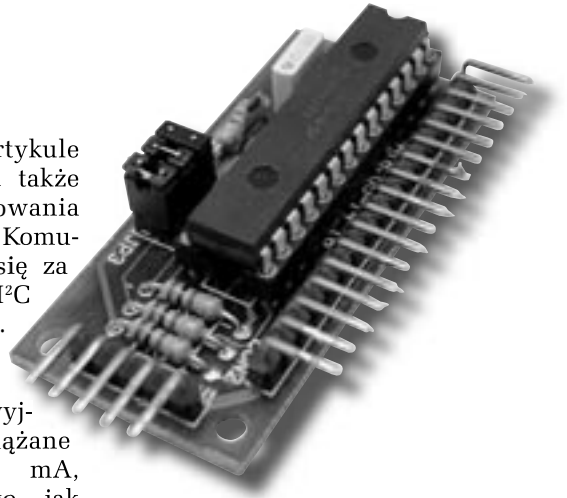
AVT-579

Projektując układy z mikrokontrolerami, często natrafiamy na problem niewystarczającej liczby portów, jaką dysponuje upatrzony procesor. Wyjściem z kłopotliwej sytuacji może być zastosowanie dodatkowego ekspandera z interfejsem szeregowym.

Czytelnikom dobrze jest znany układ PCF8574, posiadający port 8-bitowy z interfejsem I²C. Tym razem proponujemy rozwiązanie z układem MCP23016.

Rekomendacje: proponowany układ rozwiązuje w bardzo prosty sposób często spotykany problem braku portów we/wy w systemie mikroprocesorowym, ponadto robi to nie zmniejszając (w większości przypadków) zasobów mikrokontrolera.

Przedstawiony w artykule układ posiada dwa porty, a także większe możliwości dopasowania pracy portów do wymagań. Komunikacja z układem odbywa się za pośrednictwem magistrali I²C z prędkością 0 do 400kHz. Każda linia portów może pracować jako wejściowa lub wyjściowa. W trybie wyjścia linie mogą być obciążane prądem maksymalnym 25 mA, zarówno dla stanu niskiego, jak i wysokiego. Przy odczycie stanu portów układ MCP23016 może podać prosty lub zanegowany stan występujący na danym wyprowadzeniu układu. Zmiana stanu portu w trybie odczytu generuje przerwanie informujące układ nadrzędny o tym fakcie. Ponadto można wybrać konfigurację portów typu „otwarty kolektor”.

ją wejścia układu US1 do plusa zasilania, w przypadku rozwarcia danej zworki wymuszają jedynkę logiczną. Na złącze CON1 zostały wyprowadzone sygnały magistrali I²C, przerwanie !INT oraz zasilanie, natomiast na złącze CON2 wyprowadzenia portu GP0 i GP1.

Montaż

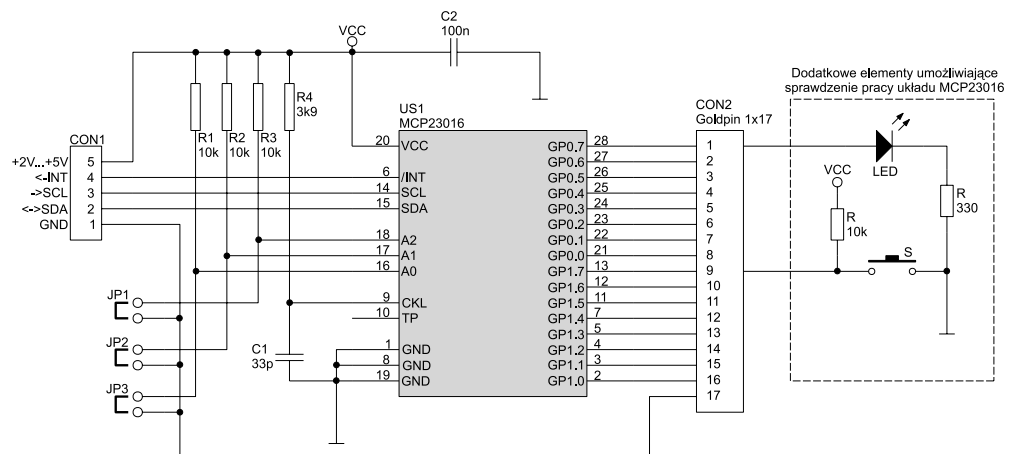
Układ dodatkowego portu zawiera niewiele elementów, dlatego montaż nie sprawi problemów. Należy go rozpocząć od wlutowania rezystorów, podstawki pod układ US1, następnie należy wlutować kondensatory, a na końcu złącza CON1 i CON2. Podłączenie układu do mikrokontrolera sterującego należy wykonać zgodnie z opisem sygnałów na złączu CON1.

Obsługa układu MCP23016

Ponieważ układ MCP23016 posiada duże możliwości konfiguracji, do ustalenia wymaganych

Budowa

Schemat elektryczny dodatkowego portu jest przedstawiony na rys. 1. Do pracy układu MCP23016 wymagany jest zewnętrzny sygnał zegarowy, który jest wytwarzany za pomocą układu RC (rezystor R4, kondensator C1). Podstawowy adres, pod którym zgłasza się układ US1 na magistrali I²C, jest równy 0100[A0][A1][A2]0b, gdzie A0, A1 i A2 są zależne od stanów linii wejściowych układu. Do zmiany adresu służą zworki JP1, JP2 i JP3. Rezystory R1, R2, R3 podciąga-

Rys. 1. Schemat elektryczny portu I²C

parametrów pracy zastosowano 12 wewnętrznych rejestrów, umożliwiających określenie trybu pracy portów, zapisu i odczytu danych. Wykaz wszystkich rejestrów oraz przyporządkowane im adresy znajdują się w **tab. 1**.

Funkcje rejestrów

1. Rejestry **GP0** i **GP1** służą do odczytu danych z portów odpowiednio GP0 i GP1. Poprzez odczyt tych rejestrów można sprawdzić stan linii portów GP0 i GP1. Dodatkowo zapis do tych rejestrów powoduje modyfikację rejestrów (OLAT0, OLAT1), a wpisane dane pojawiają się na wyjściach portów GP0 i GP1.
2. Rejestry **OLAT0** i **OLAT1** służą do zapisu danych do wyjściowych rejestrów (Latch) portów GP0 i GP1. Odczyt z tych rejestrów zwraca wartość tych rejestrów – nie odpowiada aktualnym stanom panującym na portach GP0 i GP1. Zapis

danych do rejestrów OLAT0 i OLAT1 powoduje wystawienie wpisanych danych na porty GP0 i GP1.

3. Rejestry **IPOLO** i **IPOL1** umożliwiają odwrócenie polaryzacji danych wejściowych z portów GP0 i GP1. Jeśli bit rejestru jest wyzerowany, to odczyt z odpowiadającego mu wejścia portu GP0 (GP1) będzie odpowiadał jego faktycznemu stanowi. Jeżeli bit rejestru IPOLO (IPOL1) będzie ustawiony, to odczyt odpowiadającego bitu z portu GP0 (GP1) będzie zanegowany.
4. Rejestry **IODIRO** i **IODIR1** służą do ustawienia portów GP0 i GP1 w tryb wejściowy lub wyjściowy. Jeśli bit rejestru IODIRO (IODIR1) jest ustawiony, to odpowiadająca mu linia portu GP0 (GP1) jest skonfigurowana jako wejściowa, jeśli bit będzie wyzerowany, to linia portu będzie skonfigurowana do pracy jako wyjście.

Tab. 1. Adresy rejestrów układu MCP23016

Adres	Rejestr
00h	GP0
01h	GP1
02h	OLAT0
03h	OLAT1
04h	IPOLO
05h	IPOL1
06h	IODIRO
07h	IODIR1
08h	INTCAPO (tylko do odczytu)
09h	INTAP1 (tylko do odczytu)
0Ah	IOCON0
0Bh	IOCON1

5. Rejestry **INTCAPO** i **INTAP1** służą do wykrywania źródła przerwania wygenerowanego na wyjściu !INT. Odczyt tych rejestrów informuje o tym, które linie portu GP0 (GP1) uległy zmianie i wywołały przerwanie.
6. Rejestr **IOCON0** zawiera tylko jeden znaczący bit (IOCON0.0), służący do kontroli szybkości detekcji zmian na wejściu portów GP0 i GP1. Jeśli bit ten jest wyzerowany, to maksymalny czas wykrycia zmiany na portach wynosi 32 ms. Jeżeli bit zostanie ustawiony, to maksymalny czas wykrycia zmian wyniesie 200 ns.

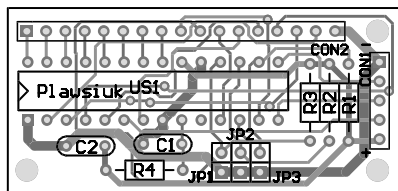
Procedury

Komunikacja z układem MCP23016 odbywa się według specyfikacji I²C z jednym ograniczeniem – po każdej komendzie należy odczekać około 30 μ s, gdyż po odebraniu komendy układ interpretuje ją i wysłanie kolejnych danych przed tym czasem może spowodować błędną pracę układu. Procedury komunikacji z układem MCP23016 przedstawione są na **list. 1**. Wszystkie rejestry grupowane są w dwa bajty, z których pierwszy zawsze dotyczy portu GP0, drugi portu GP1. Funkcja o nazwie

WriteToMCP(char cmd, char data1, char data2) umożliwia zapis do układu dwóch bajtów danych, począwszy od adresu podanego jako parametr. Funkcja ReadFromMCP(char cmd) odczytuje natomiast dwa bajty danych z układu, począwszy od podanego adresu i zapisuje je w zmiennych temp1 i temp2.

List.1 Procedury do obsługi układu MCP23016

```
#define address 0x40 //adres układu I2C
char temp1,temp2;
//*****//
// Procedura zapisu dwóch bajtów od podanego adresu //
//*****//
void WriteToMCP(char cmd, char data1, char data2)
{
    delay_us(30); //pauza 30us
    i2c_start(); //I2C START
    delay_us(30);
    i2c_write(address); //wyslij adres układu I2C
    delay_us(30);
    i2c_write(cmd); //wyslij adres komendy
    delay_us(30);
    i2c_write(data1); //wyslij pierwszy bajt danych
    delay_us(30);
    i2c_write(data2); //wyslij drugi bajt danych
    delay_us(30);
    i2c_stop(); //I2C STOP
}
//*****//
//*****//
// Procedura odczytu dwóch bajtów od podanego adresu //
//*****//
void ReadFromMCP(char cmd)
{
    delay_us(30); //pauza 30us
    i2c_start(); //I2C START
    delay_us(30);
    i2c_write(address); //wyslij adres układu I2C
    delay_us(30);
    i2c_write(cmd); //wyslij adres komendy
    delay_us(30);
    i2c_start(); //ponowny I2C START
    delay_us(30);
    i2c_write(address|1); //wysli adres układu I2C START
    delay_us(30); //i przełącz na odczyt
    temp1=i2c_read(); //odbierz pierwszy bajt +ACK (potwierdzenie)
    delay_us(30); //i zapisz do temp1
    temp2=i2c_read(); //odbierz drugi bajt bez potwierdzenia
    delay_us(30); //i zapisz do temp1
    i2c_stop(); // I2C STOP
}
//*****//
void main()
{
    delay_ms(750); //pauza potrzebna do inicjalizacji MCP23016
    WriteToMCP(0x02,0x00,0x00); //wyzeruj porty GP0, GP1
    WriteToMCP(0x06,0x00,0xFF); //port GP0 jako wyjście, GP1 jako wejście
    while(1)
    {
        ReadFromMCP(0x00); //odczytaj stan portow GP0,GP1
        delay_ms(40);
        WriteToMCP(0x02,temp2,temp1); //i zapisz stan GP0 do GP1, GP1 do GP0
    }
}
//*****//
```


Rys. 2. Rozmieszczenie elementów na płycie drukowanej

Do sprawdzenia pracy układu służą polecenia zawarte w funkcji `main()`, w której dla przedstawionego przypadku odczytywany jest stan portu GP1 i zapisywany do portu GP0, do sprawdzenia poprawności działania można zastosować diodę świecącą i mikrowyłącznik, przedstawione na rys. 1. Po włączeniu zasilania należy odczekać około 750 ms, aż wewnętrzny układ zerujący układu MCP23016 uruchomi pracę oscylatora, dopiero po tym czasie można wysyłać komendy do układu. Jako pierwsze zostanie wydane polecenie wyzerowania portów. Jest to zrealizowane przez wpisanie do rejestrów OLAT0 i OLAT1 wartości 00h. Wpis ten

nie spowoduje zmiany stanów na portach GP0 i GP1, gdyż po włączeniu zasilania są one ustawione jako wejścia. Następna komenda ustala dopiero tryb pracy portów, i tak do rejestru IODIR0 zostaje wpisana wartość 00h (cały port GP0 pracuje jako wyjście), a do rejestru IODIR1 wartość FFh (cały port GP1 pracuje jako wejście). Po skonfigurowaniu portów następuje cykliczne odczytywanie stanu portu GP1 i zapis tego stanu do portu GP0. Zarówno odczyt, jak i zapis wykonywany jest na rejestrach obu portów, jednak odczyt stanu portu GP0 jest ignorowany, natomiast zapis danych do portu GP1 nie powoduje na nim żadnych zmian, gdyż znajduje się on w trybie wejściowym. Przedstawione procedury można zmodyfikować według potrzeb, na przykład wykonując jednocześnie operacje tylko na jednym rejestrze. W tym celu zamiast wysyłać i odbierać jednocześnie dane dotyczące obydwu portów, można wysłać tylko adres rejestru i bajt danych, jaki

WYKAZ ELEMENTÓW

Rezystory

R1...R3: 10kΩ

R4: 3,9kΩ

Kondensatory

C1: 33pF

C2: 100nF

Półprzewodniki

US1: MCP23016

Inne

JP1...JP3: goldpin 1x2 + zworka

CON1: goldpin 1x5

CON2: goldpin 1x17

Podstawka DIP28 300mils

ma być do niego wpisany. W ten sposób skróci się czas przesyłania danych w przypadku, gdy modyfikacji wymaga rejestr tylko jednego portu.

Krzysztof Pławsiuk, EP
krzysztof.plawsiuk@ep.com.pl

Wzory płytek drukowanych w formie PDF są dostępne w Internecie pod adresem: pcb.ep.com.pl oraz na płycie CD-EP6/2004B w katalogu PCB.